

Bilag 11.

Ministeriet for Søfart og Fiskeri.

København, den 16. Februar 1931.

I Forbindelse med min Skrivelse af 5. d. M. til det ærede Udvalg tillader jeg mig hermed at fremsende Skrivelse af 12. d. M., i hvilken Bestyrelsen for Dansk Sejlskibsrederi-Forening besvarer de af Udvalget stillede Spørgsmaal.

Idet jeg om Sagen i det hele kan henholde mig til mine tidligere Udtalelser, senest i Skrivelse af 2. d. M. til det ærede Udvalg, skal jeg efter dertil foreliggende Anledning knytte nogle Bemærkninger til den af fornævnte Bestyrelse givne Besvarelse paa det af Udvalget under Nr. 6 opstillede Spørgsmaal:

„Hvorvidt man mener, at det vil kunne undgaas, at disse Skoleskibe, som altsaa skal drives for Statens Regning, vil paaføre de øvrige tilbageværende Sejlskibe en for disse skadelig og ubehagelig Konkurrence.“

Som det af Skrivelsen af 12. d. M. vil ses, formener Bestyrelsen, at skadelig Konkurrence vil kunne undgaas, bl. a. under Forudsætning af, at Skoleskibene „drives paa samme Maade som Skibe i almindelig Fragtfart.“ En saadan Forudsætning som den her nævnte kan imidlertid efter Sagens Natur ikke fyldestgøres, naar Talen er om Skoleskibe, thi en saadan Skoleskibsflaade, paa hvilken Uddannelsen af Dæksbefalingsmænd til Handelsflaaden i Hovedsagen vilde være baseret, kan ikke afvente de Fragter, som den kompetente Reder eventuelt vilde finde passende, men maatte tværtimod for at fyldestgøre Uddannelsesformaalet i Almindelighed være henvist til at tage saa at sige enhver Fragt, som maatte kunne faas. Idet den fornævnte Forudsætning saaledes ikke lader sig fyldestgøre, vil efter Ministeriets Formening Udbydelsen af en eventuel Skoleskibsflaade i Fragtmarkedet virke stærkt til at trykke Fragterne og dermed skabe en i høj Grad skadelig Konkurrence for det tilbageblivende private Sejlskibserhverv.

Th. Stauning.

Emil Krogh.